

Datum
2022-01-25

Elin Vidlund
Stab och medlemsdialog
elin.vidlund@energiforetagen.se
08-677 26 15

Infrastrukturdepartementet
i.remissvar@regeringskansliet.se
cc: i.e.remissvar@regeringskansliet.se

Diarienummer I2021/01083

Remissvar gällande Översyn av regelverket för nätavgifter för mindre produktionsanläggningar

Energiföretagen Sverige samlar och ger röst åt omkring 400 företag som producerar, distribuerar, säljer och lagrar energi. Vårt mål är att utifrån kunskap, en helhetssyn på energisystemet och i samverkan med vår omgivning, utveckla energibranschen – till nytta för alla.

Övergripande synpunkter

Energiföretagen ställer sig positiva till det av utredningen lämnade förslaget. Dock anser vi att det hade blivit ännu bättre för helheten på elmarknaden om undantaget på sikt hade fasats ut även för de befintliga producenterna.

Synpunkter i detalj

Energiföretagen anser att Energimarknadsinspektionens (Ei) utredning är välgjord och att de har utifrån de givna ramarna kommit fram till en lämplig lösning. Vi vill framföra följande synpunkter.

Energiföretagen delar Ei:s slutsats att undantaget avseende nättariffer för mindre produktionsanläggningar i 4 kap. 10 § första stycket ellagen bör tas bort för nya anläggningar. Dock vill vi göra departementet uppmärksamma på att med det föreslagna genomförandet kan det komma att bli gränsdragningsproblem. Vi tänker då på hur man ska hantera en ombyggd anläggning, anses den som ny eller som befintlig? En anläggning på vilken det görs smärre justeringar, är den då att anses som befintlig? En anläggning där man bara har behållit vissa vitala delar, är det då att anse som en ny anläggning? Detta behöver klarläggas.

I regeringsuppdraget till Ei framgår bl.a. följande.

Regeringen uppdrar åt Energimarknadsinspektionen att göra en översyn av regleringen i 4 kap. 10 § första stycket ellagen (1997:857) om att producenter med en produktionsanläggning som kan leverera en effekt om högst 1 500 kilowatt endast ska betala den del av avgiften enligt nättariffen som motsvarar den årliga kostnaden för mätning, beräkning och rapportering på nätkoncessionshavarens elnät samt att vid behov lämna förslag till ändringar i regleringen.

...

Energimarknadsinspektionen ska därefter analysera om, och på vilket sätt, det finns behov av ytterligare ekonomiskt stöd till dessa produktionsanläggningar under en lämplig tidsperiod och lämna eventuella förslag till förändringar i regelverken som sammantaget inte innebär en försämring jämfört med dagens läge för berörda produktionsanläggningar.

Energiföretagen anser att det är synd att passusen ”som sammantaget inte innebär en försämring jämfört med dagens läge för berörda produktionsanläggningar” är med i uppdragstexten. Detta eftersom skälen till undantagets uppkomst helt har försvunnit sedan många år.

Precis som det beskrivs i utredningen infördes undantaget i 4 kap 10 § ellagen (1997:857) på 1980-talet med syftet att små vattenkraftverk skulle garanteras en korrekt ersättning för sina kraftleveranser. Undantaget har sedermera kommit att få stor betydelse för de mindre vindkraftsanläggningarna. Det är tydligt beskrivet i utredningen att vissa vindkraftverk tjänar på att nedgradera sin kapacitet vilket är mycket olyckligt när vi står inför de klimatomställningarna vi gör. Vi behöver all förnybar energi vi kan få! Att subventionera viss produktion av förnybar energi och endast upp till 1500 kW är varken rättvist eller teknikneutralt. Som Ei mycket riktigt konstaterar innebär subventionen att nätavgifterna inte blir kostnadsriktiga vare sig för producenterna som åtnjuter subventionen eller för övriga elnätskunder inom redovisningsenheten. De senare får nämligen bära en högre kostnad än vad som är motiverat utifrån kostnadsriktighet. Subventioner av liknande slag bör därför endast göras för att korrigera marknadsmisslyckanden.

Energiföretagen ser att de tidiga förnybara produktionsanläggningarna har bidragit med stor nytta för klimatomställningen och förstår att dessa anläggningar har drabbats av förändringar i elcertifikatssystemet. Trots det håller Energiföretagen med om att ägarna inte ska få någon särskild subvention, eftersom detta stöd skulle vara svårt att utforma i praktiken och att det inte är motiverat utifrån samhällsekonomisk nytta.

Den 2 september 2021 kom domen från EU-domstolen i det s.k. tyskländsmålet (mål nr C-718/18). Europeiska kommissionen har stämt den tyska staten för fördragsbrott då man anser att staten implementerat delar av elmarknadsdirektivet¹ på ett felaktigt sätt. Kommissionen fick rätt och EU-domstolen beslutade att den tyska staten bl.a. inte införlivat artikel 37.1. a och 37.6 a i elmarknadsdirektivet på ett korrekt sätt och därför underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet. Nämnda regler handlar om den nationella tillsynsmyndighetens exklusiva befogenhet. EU-domstolen anser att den tyska tillsynsmyndighetens oberoende inte säkerställs då det finns för detaljerade regler inom bl.a. fastställande eller godkännande, enligt transparenta kriterier, av överförings- eller distributionstariffer eller metoderna för beräkning av dem.

1

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG

Energiföretagen tycker att det, mot bakgrund av tysklandsdomen, är angeläget att se över den nya formuleringen av 4 kap 10 § ellagen så att denna inte strider mot gällande EU-rätt. Detta gäller såväl reglerna för 1500 kW:s anläggningarna och reglerna för mikroproduktion.

Sammanfattningsvis välkomnar Energiföretagen förslaget att undantaget tas bort för nya producenter.

Åsa Pettersson

VD, Energiföretagen Sverige